

Ordføreren for Forslagsstillerne (*K. M. Klausen*): Jeg vil først bringe en Tak til det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds (*J. C. Christensen*) for den Velvilje, hvormed han har udtalt sig om det af os forelagte Forslag. Jeg antager, at Forskellen mellem hans Standpunkt, eller rettere sagt det Partis Standpunkt, han tilhører, og vort Partis Standpunkt, er ikke overordentlig stor, saa at jeg føler mig overbevist om, at vi igennem en Forhandling nok kunne komme til en Forstaaelse og naa et godt Skridt fremad i demokratisk Retning. Naar det ærede Medlem sagde, at det Forslag, vi have forelagt, er egentlig Venstres eget Barn, kan han naturligvis til Dels have Ret deri, men naar han siger, at vort Forslag er en Afskrift, Paragraf for Paragraf af Venstres Forslag, saa vil jeg derom sige, at deri tager han meget fejl. Det er ikke Tilfældet. Nu er det naturligvis et Spørgsmaal, hvilket Forslag det ærede Medlem sigter til, thi Venstre har forelagt en Række af Forslag, som i sig selv have været meget forskellige. Jeg skal saaledes nævne, at Venstre har snart forelagt Forslag, i hvilke man vilde give Kvinderne Valgret, og snart Forslag, i hvilke Kvinderne vare udelukkede. Dette sidste have vi ikke gjort. Vi have ikke villet udelukke Kvinderne, men tage dem med. Hvis man f. Eks. vil gennemgaa den første Paragraf i vort Forslag og sammenligne den med det Forslag, som blev indbragt her i Tinget den 22de December 1893, saa skal jeg indrømme, at der er nogen Lighed, f. Eks. den; at de samme Handelspladser, der staa nævnt i Venstres Forslag, staa ogsaa nævnt i vort, men der er dog vel heller ingen, der vil forlange, at vi skulde opfinde ny Handelspladser; det kan vi fornuftigvis ikke gøre. Men saa er der meget væsentlige Forskelligheder. Der foresloges den Gang i Venstres Forslag, at den, der ikke har egen Husstand, eller som staa i privat Tjenesteforhold, skal ikke have kommunal Valgret. Denne overordentlige Indskrænkning have vi ikke taget med, den have vi ikke skrevet af og ville paa ingen mulig Maade skrive den af, og vi ville heller ikke anerkende, at det vilde være rigtigt, om vi tog et saadant Forslag med. Det forekommer mig, at det ærede Medlem fra Ringkøbing er noget inkonsekvent, naar han siger, at Venstres Standpunkt er det, at for at faa Valgret skal man yde Skat. Enten maa man være ydende eller nydende i Kommunen. Kommunen maa enten bestaa af ydende Medlemmer eller af Fattig-

lemmer. Men Venstre har dog ikke, saavidt mig bekendt, villet gaa med til at give Valgret til alle ydende Medlemmer, idet det nemlig har udelukket Tyendestanden. Jeg kan imidlertid ikke se, der er nogen virkelig Grund til at nægte Tyendestanden Valgret. Hvorfor er en Tjenestekarl, som er myndig, og som betaler sin Skat til Kommunen, ikke lige saa berettiget til paa Valgdagen at være medbestemmende om Kommunens Styrelse som ethvert andet Medlem af den samme Kommune? Der er som sagt meget stor Forskel paa dette Punkt. Jeg skal ogsaa nævne andre Paragraffer, fordi jeg vil nødig, at det skal have Udseende af — og jeg ved ikke, om det var det ærede Medlems Hensigt, at det skulde faa Udseende deraf — at det var et ligefremt Tyveri af Venstres Forslag, som vi havde gjort os skyldige i. Dette er paa ingen Maade Tilfældet. Jeg skal saaledes sige, at f. Eks. de Bestemmelser, vi have sat ind i vort Forslag om, hvorledes Afstemningen skal foregaa, ere ikke tagne fra Venstres Forslag, men det er Bestemmelser, som gælde i den nuværende kjøbenhavnske Lov om Borgerrepræsentantvalgene i Kjøbenhavn. Det er altsaa Bestemmelser, som ere offentlig Ejendom, som ere prøvede i det praktiske Liv, og som have vist sig at være gode; derfor finder jeg, man er berettiget til at tage saadanne prøvede Bestemmelser og sætte dem ind. Dem har Venstre paa ingen Maade Æren for, idet disse Bestemmelser ere af langt ældre Dato end Venstres Lov, ja, end Venstre selv. De øvrige Indvendinger, som det ærede Medlem fremkom med, f. Eks. at Valgdagen skulde være en Fridag, skulde vi med største Fornøjelse gaa ind paa. Vi have ikke villet foreslaa det, fordi vi ikke gerne vilde skabe flere Vanskeligheder for Lovforslaget, end der ellers var til Stede. Men hvis der ikke skulde være andet mellem os, ja, saa er det en Bestemmelse, som vi med Glæde ville gaa ind paa. Saa vidt jeg ser, var det ikke med i Venstres sidste Forslag, men derimod i det Bergske Forslag af 1887; i dette var Valget henlagt til om Søndagen. Det skulde jeg heller ikke have det mindste imod, om man vilde henlægge Valgdagen til Søndagen. Ligeledes mente det ærede Medlem, at det var en Mangel ved vort Forslag, at vi ikke havde indført Afstemning efter Forholdstalsvalgmaaden. Ogsaa i den Henseende kan jeg fuldt ud indrømme, at det kan være rigtigt, hvad det ærede Medlem der foreslog, men ved en Forhandling i det eventuelle Udvalg eller